

ஒரு பேப்பர்

ORU PAPER

எண்ணும் எண்ணங்கள்
யாவினும் வெற்றி!

ஆசிரியர் குழு:

லண்டன்

சேயோன் - அ.இரவி
மணி - அகிலன்

கனடா

தயா - பொன்.விவேகானந்தன்

பாரிஸ்

சிறி

ஜேர்மனி

சேபேன் - சாந்தி

சுவீஸ்

சயந்தன்

பொறுப்பாசிரியர்

- கோபி -

மக்கள் தொடர்பு

பாலா

விளம்பரம்

கௌரி - சிந்து

அச்சு

குமார் (ஜேர்மனி)

வடிவமைப்பு

jasmine studio

முகப்பு வடிவமைப்பு

seven zero graphics

விளம்பர வடிவமைப்பு

ரஜீவன் - கிரி

தமிழ் எழுத்துரு உதவி

சுரதா யாழ்வாணன்

நிதி - நிர்வாகம்

முருகானந்தன்

வழங்கல்

உதயகுமார்-ராஜ்-கரன்

உங்கள் தொடர்புகட்கு:

தொலைபேசி (Tel)

லண்டன் 020 7043 4310

பாரீஸ் 01 7289 8165

சுவீஸ் 043 500 0277

தொலைநகல் (Fax)

020 7043 4312

ஆக்கங்கள் மற்றும்

அஞ்சல்வழித்தொடர்புகட்கு:

பணிமனை முகவரி

Oru Paper

45'B' Crusoe Road

Mitcham CR4 3L J

Surrey

மின்னஞ்சல்:

info@orupaper.com

இணையம்:

www.orupaper.com

'Oru Paper' is a bi-lingual paper published from London by Jasmine Studio Ltd. on the 1st and 3rd Fridays of each month. The views expressed are those of the contributors and do not reflect the views of editors or its publishers. All information including advertisements are presented in good faith. However the general public is informed that the publisher accepts no responsibility for any loss or damage whatsoever caused by errors or omissions.

வெல்வோமாயின் வாழ்வோம்

ஆடிப்பிறப்பு வாழ்த்துக்களை முதலில் தந்து இப்பத்தியை தொடர்கிறேன்.

உலகெங்கும் பொங்குதமிழ் விழா நிகழ்கிற தென்றால் அதற்கு மிக முக்கிய காரணம் இருக்க வேண்டும் அது பற்றிப் பறைவதை இப்பத்தியின் நோக்கம்.

இலங்கைக்கான அமெரிக்கத் தூதுவர் 'பிளேக்' அவர்கள் தமிழீழம் தொடர்பாக ஒரு கருத்தினைத் தெரிவித்திருந்தார். 'தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளும் அவர்களைச் சாரந்தோருமாக சுமார் ஐந்து விதமானோரே தமிழீழத்தை விரும்புகின்றார்கள். மீதியானோர் அது பற்றிய அக்கறை இல்லாதோர்' இவ்வாறு அவர் கருத்து இருந்தது.

உண்மைதானா அது? அல்ல என்று உலகிற்கு உரத்து ஒங்கிச் சொல்வதுதான் பொங்குதமிழ் விழாவின் நோக்கம். அந்த நோக்கம் நிறைவேறுகிறதா என்றால் அதற்கும் ஒம் என்றே சொல்ல வேண்டும். கனடாவில் ஒரு இலட்சம் பேர் பொங்குதமிழுக்காய் திரண்டனர். இது கனடாவில் ஒரு போதும் நிகழாத திரட்சி. இவ்வாறுதான் ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், நோர்வே, இத்தாலி, சுவீஸ், சுவீடன், ஒஸ்ரேலியா எங்கும் வரலாறு காணாத அளவு ஈழத்தமிழ் மக்கள் திரண்டனர். ஏன் இவ்வாறு திரண்டனர்?

தமிழீழம் என்கின்ற அந்த மந்திரச் சொல், தலைவன் என்கின்ற ஓர்மம் இவைதானே மக்களை திரட்சி கொள்ள வைத்தன. உணர்வெழுச்சியுடன்தானே அவ்வளவு பேரும் வந்தார்கள் ஓர்மத்துடன்தானே தமிழீழம் என்று முழங்கினார்கள்? தலைவனின் நாமத்தை உச்சரித்துத்தானே உடல் சிலிர்த்தார்கள்? இதற்கும் மிஞ்சி என்ன பதிலை நாம் 'பிளேக்' போன்றவர்களுக்குச் சொல்லிவிட முடியும்.

ஒன்றை நாம் உறுதியாகச் சொல்ல வேண்டும். ஈழத் தமிழர்களின் 98 விதமானோர் தமிழீழத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். அப்படி ஆதரிப்போரில் தாரதம் மியம் இருக்கலாம். தமிழீழத்திற்காக ஆயுதம் ஏந்திப் போராடுபவர்கள் இருப்பார்கள். அதற்காக முழுநேர ஊழியர்கள் இருப்பார்கள். பகுதி நேர வேலை செய்பவர்கள் இருப்பார்கள். ஆதரவு மட்டத்திலும் இருப்பார்கள். எப்படியோ தமிழீழம் கிடைத்தால் சரி என்போரும் உள்.

சூதாட்டம்

சாதாரணமாக மக்களிடையே இன்று காணப்படும் தீயபழக்கங்கள் இன்றைய நாகரிகச் சூழலினாலோ அன்றி சமுதாயச் சீரழிவின் காரணமாகவோ ஏற்பட்டவையல்ல. இத்தீய பழக்கங்கள் காலம் காலமாகவே மனித குலத்தைப் பிடித்து வந்திருக்கின்றன.

இத்தீய பழக்கங்கள் திருவள்ளூர் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே மக்களை அடிமைப் படுத்தியிருக்கின்றன என்பதை திருக்குறள் கூறும் அறிவுரைகளிலிருந்து அறியக் கூடியதாக உள்ளது. காலம் காலமாக ஞானிகள், சமயாசிரியர்கள், அறிஞர்கள் எத்தனை தரம் எடுத்துக் கூறினாலும் அவற்றிலிருந்து மனிதர்களால் விடுபட முடியவில்லையே! வள்ளுவர் இத்தீய குணங்களில் ஒன்றாகிய சூதாட்டத்தைப் பற்றி கூறும் அறிவுரைகளைப் பார்ப்போம்.

ஒருவன் சூதாட்டத்தில் எப்பொழுதாவது வெற்றி பெற்றாலும் அவ் வெற்றி மனைப்பிடிப்பதற்காக தூண்டினால் வைக்கும் தீனியைப் போன்றதே. அத்தீனியைக் கெளவம் மீன் தூண்டில் கொக்கியில் அகப்பட்டுத் திணறப்போவது நிச்சயம். எனவே சூதாட்டத்தில் கிடைக்கும் வெற்றியினால் சூதாட்டம் என்னும் தூண்டிலில் அகப்பட்டுத் திணறப்போவது நிச்சயம். (குறள் 931).

சூதாட்டத்தில் பெறும் வெற்றி நூறில் ஒரு முறை தான் நிகழமுடியும். அப்படி நூறுதரம் தோற்று ஒரு முறை மாத்திரம் வெற்றிகொள்ளக்கூடிய சூதாட்டத்தில் எப்படி வளமான வாழ்வு கிடைக்க முடியும். வளமான வாழ்வு பெற சூதாட்டத்தைத் தவிர்த்தல் அவசியமாகும். (குறள் 932)

ஒருவன் பிறப்பினால் எவ்வளவுதான் பொருள் வளம் கொண்டிருப்பினும் அல்லது செல்வத்தைத் தானாகவே சேர்த்திருந்தாலும் அவன் சூதாட்டத்தில் தன் நாட்களைக் கழிப்பானேயாகில் தன் சொத்துக்களையெல்லாம் இழந்து வறிய நிலையை அடைவான் (குறள் 933)

இதற்கு நமது இதிகாசங்கள் நல்ல உதாரணங்களைத் தருகின்றன. சிறந்த கல்விமானும்

தமிழீழம் கிடைத்தால் சந்தோசம் என்று தம் அலுவல் பார்ப்போரும் இருக்கின்றனர். எல்லோரும் வேண்டுவது ஒன்றே. தமிழீழம்! ஆனால் வேலைப்பாணியில் வேறுபாடுகள் உள்ளன.

சற்று மறுதலிக்காக

எழுதுவது: சேயோன்

இவ்வளவு இருப்பினும் பொங்கு தமிழில் ஈழத்தமிழர் யாவரும் திரள வேண்டும். அது மிக மிக முக்கியம்.

'எங்கள் பகைவர் எங்கோ மறைந்தனர் இங்குள்ள தமிழர்கள் ஒன்றாதல் கண்டே'

என்றார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன். ஒம் அது உண்மை. அது சரி. எம் திரட்சி கண்டு எதிரி ஓட வேண்டும். நாம் திரளவது ஒரு உயரிய நோக்கத்துக்காக. நாம் விடுதலை அடைய வேண்டும். நம் தலைவர் காலத்தில் அது நிகழ்ந்திட வேண்டும். எம் தலைவரும் எம் மக்களை மலைபோல் நம்பி இருக்கிறார்.

'எனக்கென்ன' என்று எதுவும் செய்யாதிருந்தோம் என்றால் நாம் அழிந்தோம். எமது சமூகம் அழிந்து விடும். 'ஈழத்தமிழர்' என்று எமது அடையாளம் அற்றுப் போய்விடும். எமது நிலம் சிதைந்து விடும். எமது மொழி அழிந்து போகும். ஓர் அற்புதமான சந்தர்ப்பத்தை கைவிட்டு விட்டோம் என்று வரலாறு எம்மைத் தூற்றும்.

நண்பன் ஒருவன் எனக்குச் சொன்னான் "தமிழீழம் ஒன்று கைக்கவே எனக்கு ஆசையாக இருக்கு, சுகமா இருக்கு" ஒம் அவன் சொல்வது மகா உண்மை. தமிழீழம் என்று நினைத்தாலே என் உடல் சிலிர்த்து.

'தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே - ஒரு

சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே

என்றான் பாரதி.

இதுதான் காலம். இதைத் தவறவிட்டோம் என்றால் இனி ஒருபோதும் இல்லைக் காலம். தமிழ்

நாட்டில் இனி முடியாது. சிங்கப்பூர், மலேசியா என்று எதையும் நினைத்துப் பார்க்க இயலாது. மொரிசியஸ், தென்னாபிரிக்கா என்ற நாடுகளில் அடையாளமே அழிந்து போயிற்று. ஈழம் ஒன்றே தமிழர்களுக்கென்று இருக்கக்கூடிய ஒரே ஒரு வாசல். ஒரே ஒரு தேசம்.

விடுதலையின் வாசல் வரை எம் தலைவன் எம்மைச் சுமந்து வந்துள்ளான். இது இலேசான காரியமல்ல. வரலாற்றில் எப்போதெனினும் அபூர்வமாக நிகழும் தருணம் அது. வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்த்தால் அப்படி நிகழ்ந்த தருணங்கள் மிக அரிது. பின்னணியில் எந்தப் பலமும் இல்லை. கைதூக்கி விட எவருமில்லை. அடமுதுகு தடவிவிடக் கூட ஆருமில்லை. எம்மை நாமே தடவி, எம்மை நாமே தேற்றி, எம்மை நாமே தூக்கி, எம்மை நாமே உயர்த்தி, இந்தளவு உயர்த்துக்கு வந்துள்ளோம் என்றால், என்ன காரணம்? கிடைத்தற்கரிய ஓர் அற்புதமான தலைவன் எம்க்குக் கிடைத்துள்ளான்.

புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களாகிய எம்முள் இடப்பட்டுள்ள பெரியபணியாது? போராட்டத்தை நாம் உறுதியாகப் பற்றுவது. தலைவர், தளபதிகள், போராளிகள் இவர்களுக்கு உறுதுணையாக நிற்பது. மேலாக தமிழீழமே எங்களது அறுதியான, உறுதியான, இறுதியான, ஆசை, அவா, என்பதை உலகிற்கு ஒங்கிச் சொல்வது. அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் தான் பொங்கு தமிழ் விழா. தமிழர் பொங்கி எழ வேண்டிய விழா.

'நாம் ஈழத்துத்தமிழர்' என்ற பெருமையைக் கொண்டாடுகின்ற ஒரு நாள் தான் பொங்குதமிழ் நாள். நாம் ஆசைப்படுகின்ற எமது தேசம் சுதந்திர மடைய வேண்டும் என்று, நாம் சுகப்படுகின்ற எமது தேசம் சுதந்திரமடைய வேண்டும் என்று, ஈழத்தமிழர் நாம் ஒன்று கூடி, ஆடிப் பாடிக்கொண்டாடுகின்ற ஒரு நாள் தான் பொங்குதமிழ் நாள். பொங்கு தமிழ் நாளில் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு திரள்கிறோமோ அவ்வளவுகவ்வளவு தமிழீழம் எம்மை நோக்கி வெகுவிரைவாக நகரும்.

பொங்கு தமிழுக்கு ஒருவர் மிச்சம் இல்லாமல் எல்லோரும் திரள்வோம். தமிழீழமே எங்கள் விருப்பு என்று உரக்கச் சொல்வோம். தலைவரே எங்கள் வழிகாட்டி என்று ஒங்கிச் சொல்வோம். எங்கள் ஒற்றுமையை உலகிற்கு அறைவோம்.

வெல்வோமாயின் வாழ்வோம்

பண்பாளனுமாகிய தர்மராஜன் சூதாட்டத்தினால் தனது நாட்டை இழந்து, சகோதரரை இழந்து மனைவியை இழந்து நாட்டைவிட்டே துரத்தப்பட்ட நிகழ்வை மகாபாரதம் கூறி நிற்கிறது.

ஒருவனது வாழ்வைச் சீர்குலைத்து அவனுக்குப் பல்வேறு சிறுமைகளை அளிப்பதில் சூதாட்டத்தைவிடக் கொடியது வேறொன்றுமில்லை. சூதாடவேண்டும் எனும் வெறி தோன்றிவிட்டால் அவன் தனது குடும்பத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படமாட்டான். தனது தகமையைப் பற்றி கவலைப்படமாட்டான். தனது சமூக நிலைப்பற்றிக் கவலைப்படமாட்டான். எப்படியாவது சூது ஆடவேண்டும் என்ற வெறி அவனைச் சூழ்ந்துகொள்ளும். (குறள் 934)

வள்ளுவர் காட்டுவது

எழுதுவது: இராம. கே. நாதன்

சூதாட்டம் கருவிகள். சூதாட்டம் களம், சூதாட்டம் திறன் இவை எல்லாவற்றிலும் ஒருவன் எவ்வளவு தான் ஆளுமை பெற்றிருப்பினும். கடைசியில் எல்லாவற்றையும் இழந்து துன்பப் படுவான். (குறள் 935)

கவறும் கழகமும் கையம் தருக்கி,

இவறியார் இல்லா கியார்

என்பது இக்குறள். இக்குறளில் 'கழகம்' என ஒரு பதம் வருகிறது. இது சூதாட்டக்காரர்கள் கூடும் இடத்தைக் குறிக்கிறது. ஒரு வேளை இதுவே நாம் இன்று காணும் 'கிளப்'களின் முன்னோடியாக இருந்திருக்குமோ?

சூதாட்டத்திற்கு அடிமையானவர்கள் கண்ணி புந்தும் குருடர்களாக, காதிருந்தும் செவிடர்களாக பசிபட்டினி என்பவற்றை மறந்து சூதாட்டத்திலேயே தம் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்துவர். அது இவர்கள் வாழ்வில் துன்பத்தையே தரும். இவர்கள் உடல் நலம் கெட்டு, மனநலம் கெட்டு அல்லல்படுவர். (குறள் 936)

ஒரு வீட்டுத்தலைவனுக்கு மூன்று கடமைகள் உள்ளன. அவை, செல்வம் தேடுதல், அறவழி நிறுதல், தன் மனையாளிடமும், குழந்தைகளிடமும் அன்பு செலுத்தல் ஆகும். ஆனால் அவன் சூதாட்டக் கழகத்தினுள் நுழைவானேயானால், அவனது செல்வம் கரைந்துவிடும். சமூகத்தில் உள்ள நல்ல பெயர் கெட்டுவிடும். அத்துடன் அவனது குடும்பத்தினர் அவனது சீர்கேட்டினால் துன்பப்படுவர். (இக்குறளிலும் திருவள்ளுவர் 'கழகம்' என்ற பதத்தை உபயோகிக்கின்றார். சூதாட்டத்தில் ஈடுபடுவதை 'கழகத்துக்' காலை புகின் என்று கூறுகிறார். (குறள் 937)

சூதாட்டத்திற்கு அடிமைப்பட்டவன் தனது செல்வத்தைமட்டும் இழந்தவன் ஆகமாட்டான். அவன் தன்னிடமிருந்த நல்ல குணங்களைக் கூட இழந்து விடுவான். நேர்மை, நியாயம், கருணை ஆகிய நற்குணங்களையெல்லாம் இழந்துவிடுவான். ஏனெனில் எவர் துன்பப்பட்ட போதும் அதைப்பற்றி அவன் கவலைப்படமாட்டான். சூதாடுவதிலேயே அவா கொண்டிருப்பான். (குறள் 938)

சூதாட்டத்திற்கு அடிமையானவன் தனது தோற்றத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படமாட்டான். உணவைப் பற்றிக் கவலைப்படமாட்டான். தனது மதிப்பைப் பற்றிக் கவலைப்படமாட்டான். கல்வியைப் பற்றியோ, தனது செல்வம் கரைகிறது என்பது பற்றியோ கவலைப்படமாட்டான். சூது ஆடுவதிலேயே கண்ணாக இருப்பான். (லான் வேகால் போன்ற சூதாட்டக் கூடங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் இந்தக் குறளின் கூற்று விளங்கும்) (குறள் 939)

எவ்வளவு நோய்வாய்ப்பட்ட போதும் துன்பம் அருபவித்தாலும் தொடர்ந்து உயிர்வாழ ஆசைப்படும் மனிதனைப் போன்றதே, சூதாட்டத்திற்கு அடிமையாகிவிட்ட மனிதனும் சூதாட்டத்திற்கு அடிமையானவன் எவ்வளவு துன்பம் வந்த போதும் தொடர்ந்தும் சூதாடவேண்டும் என ஆசைப்படுவான் (குறள் 940)

எனவே சூதாட்டத்திற்கு அடிமையானால் மனிதன் அல்லல்பட்டு சீரழிந்து போய்விடுவான். ஆதலால் சூதாட்டத்தில் இறங்காதீர் என்பதே வள்ளுவர் கூறும் அறிவு மொழியாகும்.